

Stranki

Tožeča stranka: CV

Tožena stranka: DU

Izrek

Člen 10 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 in člen 3 Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah je treba razlagati tako, da v zadevi, kot je ta v postopku v glavni stvari, v kateri je eden od staršev svojega otroka, ki je imel običajno prebivališče v eni državi članici, neupravičeno odpeljal v drugo državo članico, sodišča te druge države članice niso pristojna za odločanje o zahtevi v zvezi s pravico do varstva in vzgoje ali določitvijo preživnine za navedenega otroka, če ni nobenega znaka, da je drugi starš privolil v njegovo premestitev ali da ni vložil zahteve za njegovo vrnitev.

⁽¹⁾ UL C 152, 30.4.2018.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Ítéltábla (Madžarska) 18. januarja 2018 – Ottília Lovasné Tóth/ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Zadeva C-34/18)

(2018/C 240/13)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Fővárosi Ítéltábla

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ottília Lovasné Tóth

Tožena stranka: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je odstavek 1(q) Priloge k Direktivi [93/13] ⁽¹⁾ treba razlagati tako, da se z njim, kot določbo Unije, ki ima značaj pravila javnega reda, na splošno prepoveduje – s čimer je naknadna analiza nepotrebna –, da bi posojilodajalec potrošniku v pogodbo vsilil pogodbeni pogoj, ki je ali splošni pogoj poslovanja ali o katerem se stranki ne dogovorita posamično in katerega namen ali učinek je, da obrne dokazno breme?
2. Če je treba na podlagi odstavka 1(q) Priloge k Direktivi (93/13) ugotoviti namen ali učinek pogodbene določbe, ali je treba preučiti, da je uveljavljanje pravic potrošnikov onemogočeno s takim pogodbenim pogojem,
 - na podlagi katerega potrošnik utemeljeno domneva, da mora pogodbo izpolniti v celoti, skupaj z vsemi pogodbenimi pogoji, na način in v obsegu, kot ju določa posojilodajalec, tudi takrat, ko je dolžnik prepričan, da terjatev posojilodajalec delno ali v celoti ni dolgovana, ali
 - katerega učinek je, da omeji ali prepreči dostop potrošnika do tistega sredstva za razrešitev spora, ki temelji na enakopravnem pogajanju, ker je dovolj, da se posojilodajalec sklicuje na ta pogodbeni pogoj in s tem reši spor?

3. Če je o nedovoljenosti pogodbenih pogojev, ki so navedeni v Prilogi k Direktivi [93/13], treba odločiti glede na merila iz člena 3(1) te direktive: ali zahtevo po jasnosti in razumljivosti iz člena 5 iste direktive izpolnjuje tisti pogodbeni pogoj, ki vpliva na odločitev potrošnika v zvezi z izpolnjevanjem pogodbe, z rešitvijo spora s posojilodajalcem po sodni ali izvensodni poti, ali z uveljavljanjem njegovih pravic, in ki kljub jezikovni razumljivosti povzroči take pravne učinke, ki se lahko ugotovijo šele z razlago nacionalne zakonodaje, o kateri ob sklenitvi pogodbe ni bilo ustaljene sodne prakse in se ta praksa v kasnejših letih prav tako ni poenotila?
4. Ali je treba odstavek 1(m) Priloge k Direktivi [93/13] razlagati tako, da je pogodbeni pogoj, o katerem se stranki nista posamično dogovorili, lahko nedovoljen tudi, kadar tisti stranki, ki sklene pogodbo s potrošnikom daje pravico, da enostransko ugotovi, ali je storitev potrošnika v skladu z določbami pogodbe, in kadar potrošnik s tem pogojem pripozna svojo obveznost, še preden sta pogodbenici sploh izvedli kakršno koli storitev?

(¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

**Pritožba, ki jo je Tulliallan Burlington Ltd vložila 22. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča
(tretji senat) z dne 6. decembra 2017 v zadevi Tulliallan Burlington Ltd/EUIPO, T-120/16,**

(Zadeva C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Tulliallan Burlington Ltd (zastopnik: A. Norris, Barrister)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Burlington Fashion GmbH

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča, s katero je bila razveljavljena odločba, s katero je odbor za pritožbe zavrnil pritožbo družbe Tulliallan Burlington Ltd's (v nadaljevanju: TBL);
- razveljavi odločbo odbora za pritožbe (ali podredno vrne zadevo Splošnemu sodišču v razsojanje v skladu z odločitvijo Sodišča);
- Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) in družbi Burlington Fashion GmbH (v nadaljevanju: BFG) naloži plačilo stroškov, ki jih je imela družba TBL v zvezi s to pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica (družba TBL) se pritožuje zoper sodbo Splošnega sodišča, ker je to napačno uporabilo pravo v spodaj opisanih primerih:

1. Pritožbeni razlogi v zvezi s kršitvijo člena 8(5) Uredbe o blagovni znamki EU (¹)

a) Splošno sodišče je storilo napako, ker ni podalo nobene ugotovitve glede „povezave“.